A Celebration of Death

మృత్యుమహోత్సవః

Document Information

Text title : Mrityumahotsavah

File name : mRRityumahotsavaH.itx

Category : misc, jaina, advice

Location : doc_z_misc_general

Transliterated by : Manish Yashodhara Modi hindipremi1912 gmail.com

Proofread by : Manish Yashodhara Modi

Translated by : Manish Yashodhara Modi Hindi Grantha Karyalaya

Latest update : August 9, 2020

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

November 22, 2022

sanskritdocuments.org

మృత్యుమహోత్సవః

Introduction:

Death is one of the imponderables that one invariably encounters. Often, death is perceived as the final act in one's life. A tumultuous parting of ways of consciousness (the soul) with the mortal coil where the soul remains behind like a lamp of light, carrying with it memories of love, passion, understanding, knowledge and perception. Jainism believes that consciousness can never be extinguished. Death is merely an exchange of the corporeal self. A comma in the chain of existence which is eternally free of full stops.

We regret that we are not aware of the identity of the original writer of this concise work in Sanskrit. But whosoever he/she may be, he/she has left behind a beautiful text which gives solace and guidance to all.

ఓం హ్రీం శ్రీపార్శ్వనాథాయ నమః ।
జయ జీనేన్దృ
అథ మృత్యుమహోత్సవః ।
మృత్యుమార్గే ప్రవృత్తస్య వీతరాగ దదాతు మే ।
సమాధిబోధౌ పాథేయం యావన్ ముక్తిపురీ పురః ॥ ౧॥

I have begun my journey on the path of voluntary death.
May the supremely detached ones provision me for my journey
With profound meditation and enlightenment
Until I reach my destination - liberation.

కృమిజాల సమాకీర్ణే జర్జరే దేహపఞ్జరే ।
భజ్యమానే న భేతవ్యం యతస్త్వం జ్ఞానవిగ్రహః ॥ ౨॥

O soul,
This frail body is infested with worms.
Do not fear its destruction
For you are the embodiment of knowledge.

(And distinct from the body).

జ్ఞానిన్ భయం భవేత్ కస్మాత్ ప్రాప్తే మృత్యుమహోత్సవే ।
స్వరూపస్థో పురం యాతి దేహీ దేహాన్తరస్థితి ॥ ౩॥

O soul,

Why fear death?

For the wise, death is a celebration.

You will retain your identity

Even when the body is exchanged for another.

సుదత్తం ప్రాప్యతే యస్మాత్ దృశ్యతే పూర్వసూత్తమైః ।
భుజ్యతే స్వర్భవం సౌఖ్యం మృత్యుభీతిం త్యజేత్ శనైః ॥ ౪॥

O soul,

Give up the fear of death!

It is evident from the scriptures that,

Your conduct is responsible

For the happiness you attain.

ఆగర్భాద్ దుఃఖసన్తప్తః ప్రక్షిప్తో దేహపఞ్జరే ।
నాత్మా విముచ్యతేఽన్యేన మృత్యుభూమిపతిం వినా ॥ ౫॥

O soul,

Since the time of conception,

You have been scorched by sorrows.

You are imprisoned by this body.

Only the king named death can set you free.

సర్వదుఃఖప్రదం పిణ్డం దూరీకృత్యాత్మదర్శిభిః ।
మృత్యుమిత్రప్రసాదేన ప్రాప్యన్తే సుఖసమ్పదః ॥ ౬॥

O soul,

This body is the root of all sorrow.

Thanks to the friend called death,

Those who perceive the true self,

Rid themselves of the body

And attain the wealth of bliss.

మృత్యుకల్పద్రుమే ప్రాప్తే యేనాత్మార్థో న సాధితః ।
నిమగ్నో జన్మజమ్బాలే స పశ్చాత్ కిం కరిష్యతి ॥ ౭॥

O soul,

Those who do not pursue the path of spiritual perfection,

Even when faced with the wish-fulfilling tree called death,

What will they do when confronted

By the quagmire of transmigration?

జీర్ణం దేహాదికం సర్వం నూతనం జాయతే యతః ।
స మృత్యుః కిమ్ న మోదాయ సతాం సాతోత్థితిర్యథా ॥ ౮॥

O soul,

When death causes the worn-out, aged body

To be exchanged for a brand new one,

Then why not rejoice at death,

Especially since death is instrumental

In the salvation of saints?

సుఖం దుఃఖం సదా వేత్తి దేహస్థశ్చ స్వయం వ్రజేత్ ।
మృత్యుభీతిస్తదా కస్య జాయతే పరమార్థతః ॥ ౯॥

O soul,

When you are shackled to the body,

You have to constantly suffer pleasure and pain.

You even take another birth on your own.

So why fear death?

సంసారాసక్తచిత్తానాం మృత్యుభీతిర్భవేత్ నృణామ్ ।
మోదాయతే పునః సోఽపి జ్ఞానవైరాగ్యవాసినామ్ ॥ ౧౦॥

O soul,

Death terrifies those

Who are enmeshed in the world

But delights those

Who are wise and free from worldly desires.

పురాధీశో యదా యాతి సుకృతస్య బుభుత్సయా ।

తదాఽసౌ వార్యతే కేన ప్రపఞ్చైః పఞ్చభౌతికైః ॥ ౧౧॥
O soul,
When lifespan determining karmas cause you to leave the body,
Then how can anything hold you back?
So do not concern yourself with the five elements, etc.

మృత్యుకాలే సతాం దుఃఖం ప్రభవేత్ వ్యాధిసమ్భవమ్ ।
దేహమోహవినాశాయ మన్యే శివసుఖాయ చ ॥ ౧౨॥
O soul,
Sorrow and disease afflict saints at the time of death
To annihilate their attachment for the body
And help them attain eternal bliss.

జ్ఞానినోఽమృతతుల్యాయ మృత్యుస్తాపకరోఽపి సన్ ।
ఆమకుమ్భస్య లోకేఽస్మిన్ భవేత్ పాకవిధిర్యథా ॥ ౧౩॥
O soul,
The anguish caused by death
Is like ambrosia for the learned ones.
Because it is well known
That an earthen pitcher has to bear the heat
Before it may be used for cooking.

యత్ ఫలం ప్రాప్యతే సద్భి వ్రతాయాసవిడమ్బనాత్ ।
తత్ ఫలం సుఖసాధ్యం స్యాత్ మృత్యుకాలే సమాధినా ॥ ౧౪॥
O soul,
Upon venturing forth on the path of voluntary death,
You will comfortably attain the spiritual wellness
Which would, otherwise,
Only be attained
By ascetics through extreme penance.

అనార్త్తః శాన్తిమాన్ మర్త్యో న తిర్యఙ్ నాపి నారకః ।
ధర్మధ్యానీ సదా ముక్తో మర్త్యో నిత్యం మహేశ్వరః ॥ ౧౫॥
O soul,

One without saturnine meditation dies peacefully.

And is reborn as a human being,

Not as a sub-human or a hellish being.

One who has pious meditation is always free

And, upon dying, is sure to attain the great wealth of liberation.

తప్తస్య తపసశ్చాపి పాలితస్య వ్రతస్య చ ।
పఠితస్య శ్రుతస్యాపి ఫలం మృత్యుః సమాధినా ॥ ౧౬॥

O soul,

Those who practise penance,

Follow the vows and study the scriptures

Attain serene, peaceful voluntary death.

అతిపరిచితేష్వవజ్ఞా నవే భవేత్ ప్రీతిరితి హి జనవాదః ।
చిరతరశరీరనాశే నవతరలాభే చ కిం భీరుః ॥ ౧౭॥

O soul,

It is well known

That familiarity breeds contempt, and

That one is fascinated by novelty.

When the older body is destroyed,

You will get a new one.

So why fear death?

Epilogue

స్వర్గాదేత్య పవిత్ర నిర్మల కులే సస్మర్యమానా జనైః
    దత్వా భక్తివిధాయినాం బహువిధం వాఞ్ఛానురూపం ధనమ్ ।
భుక్త్వా భోగమహర్నిశం పరకృతం శిత్వా క్షణం మణ్డలే
    పాత్రావేశవిసర్జనామివ మృతుం సన్తో లభన్తే స్వతః ॥ ౧౮॥

O soul,

The pious ones descend from heaven,

Take birth in families with pure conduct

and are worshipped.

They never lack for wealth, and

(*)Indulge in sensual delectation day and night.

This is how they spend a short time on earth.
At the end, just as actors shed one persona to don another,
They shed this body and attain liberation.

- Manish Modi

(*)The Jain religion does not promote sensual indulgence or any behaviour that increases the soul's attachment to the body, to other people and worldly objects. What the epilogue says is that even those who indulge in temporal delectation can attain liberation provided they take up the path of asceticism and shed all attachment.

A Celebration of Death
pdf was typeset on November 22, 2022

Please send corrections to *sanskrit@cheerful.com*